

הסובייטים הקימו מדור ל"דיסאינפורמציה" כדי לבלבל את האוי"ב

אריאל שרון פתח במערכת של "הכזבה" כדי לשקר לצה"ל ולעם

מתחזקת

את המהלך המיוחד המזדמן שאותו יום — כפי שהורה בעצמו בסופו של דבר — כבר לפני זמן רב, לשם כך נבנתה מערכת הכיזוב. במלחמה זאת סייעו לו לא רק עמיתיו במערכת הפוליטית והכפופים לו במערכת הצבאית, אלא גם לא מעט עיתונאים ועורכים של כריזת התיקשורת, אשר תיארו את המתרחש בשדה הקרב בצורה שיקרית, על-פי צרכיו הפוליטיים של אריאל שרון. כל אלה עסקו למעשה בשיכתוב ההיסטוריה בשעת התרחשותה, או נכון יותר — בשיכתוב ההיסטוריה. אריאל שרון אינו מאמין באמורה הידועה, שאריאפטר לזמות את כל העם כל הזמן. אך המציאות מתחילה לטפוח בפרצופו, דווקא במקום שהוא הפגיע ביותר. החיילים בחזית, אותם שעושים את המידחמה הזאת משום שצונו לכך, מכחינים יום-יום בפער שבין המתרחש בשדה הקרב ובין הנאמר לציבור הישראלי בעורף. התוצאות לכך לא יאתרו לבוא. יש גם כמה עיתונאים אמיצים, שאינם מוכנים לשחות עם הזרם העכור של הכזבים, ו"העולם הזה" רואה מתפקידו לחשוף כאן, בזה אחר זה, את כל הכזבים.

למן היום הראשון של מלחמת הלכנון התחיל אריאל שרון להקים מערכת שרייביתחון אריאל שרון, לבנות מערכת אדירה של כיוזב — שידוב של אספקת אינפורמציה מטעה, סיפור הצאיראומיות, ודעות גם שקרים גזויים. הוא לא עשה זאת לבדו. לא פעם סייעו לו בכך שררממשלה וקצינים בכירים, כפי שיוכח בכתבה זאת. התואנה הרישמית לכך היתה, שישראל אינה צריכה לספק לאויביה בלבנון מידע על מהלכיה הבאים. בגישון המיקצועית בונה הדבר "ערפל הקרב". אך האמת הפשוטה היא, שמערכת הכיזוב לא נועדה להטעות את הסורים, את הלכנונים או את אש"ף. היא כוונה, כמעט בדיכונה, נגד חיילי צה"ל והזרמים, נגד הציבור הישראלי ונגד השרים וחברי הכנסת.

לאריאל שרון היה ברור כי אם יצהיר מראש על היעדים האמיתיים של המידחמה, ועל הדרכים שיש בדעתו לנקוט כדי להשיגם, לא יהיה לו לכך שום גיבוי ציבורי או פוליטי. אך הוא היה נחוש בדעתו לבצע

ב-7 ביוני, ביום השני למלחמה, אמר אריאל שרון, בוועדת החוקר-הביטחון של הכנסת, כי "למעשה נסתיים חלק גדול מהמבצע, ומטהרים קניי-התגדות". ב-11 ביוני הוא אמר, במסיבת-עיתונאים, כי "המשימה הושלמה בהצלחה". בפקודת-יום שפירסם שרייביתחון ללוחמי צה"ל ב-13 ביוני הוא אמר: "אתם, הפרושים היום בעמך דותיכם, מבקעת הלכנון ועד למבואות-ביירות, משמשים מופת לכך שצה"ל ביצע וזה שלים בהצלחה את אשר ממשלת ישראל הטילה עליו". בפקודת יום שפירסם הרמטכ"ל ב-15.6.1982 הוא כתב לחיילי צה"ל: "ביום השביעי למיבצע שלום הגליל השלים צה"ל את כל משימותיו, כפי שהוכתבו על-ידי ממשלת ישראל". בישיבת הממשלה, שנערכה ב-15 ביוני, דיווחו ראש-הממשלה ושר-הביטחון כי "צה"ל השלים את משימותיו הצבאיות, כפי שקבעה הממשלה". ב-20 ביוני אמר מנחם בגין בווישגטון כי "ישראל הגשימה את מטרותיה, כאשר הרחיקה את כוחות אש"ף יותר מ-40 קילומטר מתגבול".

בלכנון, מיספר היהודים והישראלים שנפגעו מגיע ל-1002 הרוגים.

מה קרה ל-40 הקילומטרים?

ב-16 ביוני, אמר אריאל שרון כי אחת המטרות היתה "הרחקת קו המחבלים למרחק של 40 עד 45 קילומטרים מישובינו בצפון". אך הוא הוסיף כי "מי שחשב שהחלטת הממשלה אך לרגע נתנה חסינות למחבלים מעבר לקו הזה, טועה". בהודעות אחרת אף אמר שרון כי הממשלה מעולם לא החליטה שלא לחרוג מעבר לקו זה.

בהחלטת הממשלה אכן לא מצויין מיספר הקילומטרים, ונאמר רק כי ישובי הצפון, "יוצאו מטווח האש של הטוריסטים". אך אריאל שרון עצמו אמר במסיבת עיתונאים שערך ב-12 ביוני את הדברים הבאים: "המשימה שהוטלה על צה"ל היתה ליצור רצועה בת 45-40 קילומטרים. זה טווח הכלים הארוכים ביותר שבדי המחבלים. היה צורך לנקות שטח זה לקראת מציאת הסדר מדיני בעתיד". בפתח מסיבת-העיתונאים אמר שרון כי "המשימה הושלמה בהצלחה". ראש-הממשלה, מנחם בגין, כאשר השיב להצעת האיי-אמון שהוגשה בכנסת, ב-8 ביוני, אמר כך: "אם נשיג את הקו של 40 קילומטרים מעבר לגבולנו הצפוני — נעשתה המלאכה ותופסק כל לחימה!". ברור כי הן מנחם בגין והן אריאל שרון לא אמרו אמת כאשר טענו, שהמשימה הושלמה כאשר כבש צה"ל את הרצועה שרוחבה 40 קילומטרים. הם אמרו זאת לצרכים פנימיים, כדי להשיג את הקריו קונסנזוס לאומי עם המערך, שהיה חשוב להם, וכדי לשכנע את הלוחמים של צה"ל כי אין מדובר במלחמה תוקפנית בעלת יעדים מדיניים, שאין להם דבר וחצי דבר עם שלום הגליל.

מדוע כרצה המילחמה?

"כדי למנוע מלחמת התשה" — זה היה הגימוק שהעלו "חוגים בירושלים" ביום הראשון לפלישת צה"ל ללבנון. על-פי התיאור הרישמי, זה היה מהלך העניינים שהולכו לפלישה: היתה התנקשות בחייו של שגריר ישראל בלונדון, שלמה ארגוב. על התנקשות זאת הגיב חיל-האוויר של צה"ל בהפצצת ביירות. אש"ף הגיב על הפצצת ביירות בהפצצת יוסיי-צפון של ישראל, וזאת לא יכולה ישראל לשאת. הביטוי "מלחמת התשה" אינו מיקרי. הוא ניתן למלחמה הארוכה על גדות תעלת סואץ, בין ישראל ובין מצרים, בסוף שנות ה-60. מלחמה זאת תבעה קורבנות רבים. העובדה שהקרב הארטילרי בצפון ארך רק יום אחד, די היה בה עבור שרון. כאשר זכה בשיתוף פעולה מצד כלי-התיקשורת, השתדל שרון להשכיח את הפצצת חיל-האוויר, שקמה להפצצה על היישובים הישראלים בגליל.

שבועיים אחרי שפרצה המלחמה יצא המרצע מן השק. בראיון שהעניק שרייביתחון, אריאל שרון, לצה"ל, "ידיעות אחרונות" ביום השישי, 18 ביוני 1982, הוא אומר כי הגה בתוכנית המבצע מאז כניסתו לתפקיד שרייביתחון, כלומר — כמעט שנה. ברור כי ההתנקשות בשגריר היתה רק תואנה, וכזו היתה גם הפצצת אש"ף. אך שרון לא היה מוכן להודות בעת התחלת המלחמה כי הוא יוצא למלחמה יזומה ומתוכננת מראש.

מה היו יעדי-המילחמה?

בהודעת הממשלה, שפורסמה ביום הראשון לפלישה ללבנון, נאמר כי מה שכונה בלשון הסגני-גנור של בגין, מיבצע שלום הגליל, מטרתו "להוציא את כל ישובי הגליל מטווח-האש של הטוריסטים המרוכזים, הם, מיפ קדוהים ובסיסים בלבנון". בהחלטת הממשלה היה פסוק נוסף, שאיש לא שמ אליו לב כאשר הוקראה, אך אחר-כך הוא התברר כהרה-משמעות. נאמר כך: "מדינת ישראל מוסיפה לשאוף לחתימת חוזה-שלום עם לבנון העצמאית, תוך שמירת שלמותה הטריטוריאלית". כמעט שלושה שבועות אחרי התחלת מלחמת הלכנון, ב-25 ביוני 1982, בישיבת ועדת-החוקר-הביטחון של הכנסת, הגדיר שרון מחדש את יעדי-המלחמה: רצועת ביטחון, לבנון בלון של מחבלים, וממשלה חזקה בלבנון. יום אחד אחר-כך הרחיב שרון עוד יותר את הגדרת יעדי-המלחמה. בראיון ערב-שבת בטלוויזיה, הוא אמר: "אנו קרובים היום למצב של רגיעה בחזית ולמצב של השגת היעדים שקבעו: מיגור כוחם של המחבלים, הרחבת צבא סוריה ואולי הסכם שלום עם מדינה ערבית נוספת". שרון לא אמר כי אלה יעדים שעתה התברר כי אפשר להשיגם. הוא אמר במפורש כי אלה הם "היעדים שנקבעו"!

כמה נפגעי פעולות-סדרו היו?

בתכנית הטלוויזיה מוקד, ב-16 ביוני 1982, אמר אריאל שרון כי מאז "סוף שנות ה-60 ועד לקראת המיבצע, בפעולות שמקורן בלבנון או שהוראות להן ניתנו

עורכת היומון "דבר", חנה זמר, סיפרה בעיתור

נה, ב-25 ביוני, כי ניסתה לגלות מהיכן שאב שרון את המידע על המיספר המדוייק של הרוגים בפעולות-סדרו, כדי לספק חומר הסברה לקהילות היהודיות בחו"ל. העיתונאי אורי דן, עוזרו של שרייביתחון ליחסי-צבא, השיב לה כי "ירכו את החומר", אך לא עשה זאת. היא סיפרה עוד כי מיספר זה נראה מוגזם גם בעיני הח"כ יצחק רבין, שלא הצליח לעמוד על מקורו. מדובר-צה"ל נמסר לח"כ עדי אמוראי כי מיספר נפגעי פעולות-הסדרו בישראל מאז 1969 ועד להתחלת המלחמה מגיע ל-106 הרוגים. גרסה אחרת, שהופצה אחרי גילוי השקר על-ידי עוזרי שרייביתחון, טוענת כי היו 129 הרוגים בישראל בין השנים 1968 לבין 1980. אך מיספר זה כולל גם חיילים שנהרגו בפעולות לחימה, והם אינם נפגעי "פעולות סדרו". לישכת דובר צה"ל הוציאה הודעה לעיתונות על מיספר הרוגים (לא כולם יהודים) באירופה ובאמריקה בפעולות-סדרו של אירגונים פלסטיניים, מאז 1969 ועד 1981. מתברר כי במשך כל התקופה נהרגו 19 אנשים בפעולות אלה! אין שום ספק כי השר אריאל שרון לא אמר אמת בהופיעו בטלוויזיה. מיספר כלל הנפגעים בכל פעולות הסדרו של אירגונים פלסטיניים אינו מגיע אפילו למחצית מספר החיילים הישראליים שנהרגו במלחמתו של שרון.

מת' הושלמו

"עדי" מיבצע שלום הגליל?"

כמעט בכל יום של המלחמה הושלמו היעדים, עד שהתברר כי למעשה לא הושלמו.